

for Artilleriet. Med Hensyn til de enkelte Forslag, som den ærede Minister omtalte, saaledes Forslagene under Nr. 95 og 99, da nævnte Ministeren, at, hvis de ikke bleve forkastede, blev han nødt til at overskrive Bevillingen; men en Anvisning paa Overskrivelse af Bevillingen gjælder ikke. Naar en Bevilling er givet, er det bedst, Ministeren siger til sig selv: Nu gjør jeg mit Bedste, mit Yderste for at holde mig indenfor den givne Bevilling. Det er en langt rigtigere Vej at gaa end strax at give Anvisning paa Overskrivelser, thi det er ikke sagt, at disse blive honorerede. Naar Bevillingerne ere givne, er det Meningen, at de skulle holdes, og Ministeren bliver slet ikke frittagen for den bindende Forpligtelse, som ligger i Bevillingen, derved, at han under Forhandlingen her siger, at han vil overskrive den eller bliver nødt til at overskrive den. En fornyet Revision af Leiekontrakterne kunde dog maaske ogsaa sætte den ærede Minister i stand til at holde sig indenfor Bevillingen i Forslaget under Nr. 95, thi Ingen, heller ikke det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen), faar os til at tro, at Forholdene omkring i Byerne ere saaledes, at Leien er i Opadgaende; jeg tror, at Folk, i alt Fald i private Forhold, ville være overmaade glade, om de kunde faae den samme Leie som hidtil, og det er jo det, vi foreslaa at give. — Med Hensyn til det omhandlede Kursus for militære Læger forstaaer jeg ikke, hvorfor et saadant Kursus ikke skulde kunne tilveiebringes uden Pengebevilling, naar det er saa nødvendigt. Jeg vil gjerne tro, at det er nødvendigt, men jeg er ikke overbevist om, at det just er nødvendigt, at der gives Penge dertil; ved Velvillie fra begge Ministres Side maa Sagen nok kunne ordnes, uden at speciel Bevilling er nødvendig. — Nogle enkelte Punkter af dem, det ærede Medlem fra Randers omtalte, turde jeg maaske berøre her. Han nævnedes særlig 4 eller 5 Punkter som stridende mod den Hovedfordring, at Mandstabet skal være inde for at uddannes og ikke for at sfure Gulv osv. Jeg vil gjerne med det ærede Medlem gaa ind paa en streng Gjennemførelse af denne Betragtning, naar han saa vil gaa med til at indskrænke Dvælsesiden til det i saa Fald Fornødne, saa at Soldaterne blive frie ikke blot for det nævnte Arbejde, men ogsaa for alt det Arbejde, der kan henføres til Begrebet militær Parade. Naar det ærede Medlem vil gaa med til kun at fordre det strengt Nødvendige, for at Folkene kunne gjøres brugelige til Krigsbrug, saa er jeg med baade til Militærarbejdere af „anden Tjeneste“ og til at holde Korer til at gjøre rent osv. Men nu siger man almindeligvis, at, naar en vis Tid undtages, er der ikke blot Tid tilovers til temmelig unødvendige Dvælseser, men ogsaa til Forretninger af den nævnte Slags, og saalænge det staa saaledes, vil jeg ikke paastaa, at det er uden al Betydning, at Soldaterne ikke have Barne-pige med ved enhver Seilighed, men at de kunne

udføre Arbejder om ikke netop af samme Slags som dem, der allerede ere nævnedes, saa dog af lignende Art, og saaledes i Felten kunne hjælpe sig selv under alle Forhold. Jeg skal under de angivne Forudsætninger gaa med det ærede Medlem til en streng Gjennemførelse af Hovedfordringen, naar vi komme ind paa dette Spørgsmaal. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Viborg Bataillon, der maa anvende tre Uger for at etablere og nedbryde Teltene ved Seiren, — thi var det ikke saaledes, det ærede Medlem sagde, at en Bataillon maatte marchere ud hver Dag i tre Uger, for at gjøre den i Forslaget under Nr. 106 nævnte Tjeneste? (N. P. Jensen: Jo!) — vil jeg sige, at jeg tror dog ikke, man behøver et saa umaadeligt Mandstabs for at udføre dette Arbejde, som den ærede Minister foreslaaer 1,000 Kr. til at lade udføre ved civile Kræfter. Det maa være en daarlig Bataillon, der skal bruge saa lang Tid dertil. Men, hvis det forholder sig, som det ærede Medlem siger, vil jeg til tredie Behandling være med til at bevilge Ministeren de 1,000 Kr. Thi det indrømmer jeg fuldstændig, at Noget, der nærmer sig det Forhold, det ærede Medlem angav, saaledes som jeg forstod ham, maa der ikke være Tale om; saa bevilger jeg langt hellere de 1,000 Kr. Interessant var det, at det ærede Medlem fandt et Stykke Finantslov i en af Slutningsparagraferne af Hærloven. Der staaer nemlig, at der indfalder saa og saa mange Militærarbejdere til det og det, og ellers efter Fornødenhed til anden Tjeneste, og deraf syntes det ærede Medlem at ville udlede, at Ministeren var berettiget til at kalde disse Arbejdere ind efter eget Skjøn og vi Andre forpligtede til at give den fornødne Bevilling. Ja, jeg har set saamange Limier i denne Hærlov gjorde til Stykker af Finantsloven, saa at dette Stykke ogsaa gjerne kunde være det; men det er dog bedre ved de aarlige Bevillinger at blive enig om, hvormange Arbejdere der skal ind til „anden Tjeneste“. Thi det har Hærloven naturligvis aldrig ment, at Ministeren skulde have fri Raadighed over alle Militærarbejdere og kunde kalde saa mange ind, som han vilde, medens vi skulde betale dem. Meningen er, at vi først skulle overveje Sagen Aar efter Aar. — Saa komme vi til Forslaget under Nr. 102, og det er det eneste, jeg tror, at jeg behøver nærmere at omtale. Der har det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) slaaet Lønen an og fundet Samstemning hos den høitærede Minister og, meget til min Forundring, hos det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen). Nu, lad gaa for dette ærede Medlems Bedkommende; men det generede mig noget at høre den ærede Minister rask tiltræde de konstitutionelle Grundfætninger, som det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds udtalte, thi de ere ikke ganske holdbare ligesom vort konstitutionelle Bæsen. Det ærede Medlem